

Aandachtspunten inleiding Henk Klein Poelhuis, voorzitter Aannemersfederatie Nederland, ter gelegenheid van afscheid Wim van der Maas en Daan Stuit als directeur, resp. vice-voorzitter AFNL op 30 mei 2016

Dames en heren, beste Wim en Daan, en uiteraard beste Wilma en Truus,
Afscheid nemen van Wim van der Maas en Daan Stuit, twee iconen van en voor het midden- en kleinbedrijf; zowel in bouw en infra als in het mkb in het algemeen; dat is lastig. Lastig, om dat in 10 minuten te doen en ik me dus heel erg moet beperken, en lastig omdat zij twee heel belangrijke schaakstukken in het mkb en de mkb-organisatiewereld zijn. En niets ten nadele van hun opvolgers, maar hun rol was en is een cruciale en van zeer grote waarde voor het mkb, mkb-aannemers en de Aannemersfederatie. Allereerst wil ik het woord richten tot Wim, al is het omdat Gert het woord eerst tot Daan richtte.

Wim hebben wij in 2006 binnengehaald als met name 'politiek adviseur' en om het mkb in bouw en infra op de kaart te zetten. Een paar dagen in de week en voor enige tijd. Dat dat anders liep door omstandigheden als het overlijden van de toenmalig voorzitter en directeur kort na elkaar, en, door zijn krachtdadige resultaatgerichte wijze van werken, die ons deed beseffen dat we hem moesten binnen houden, mag duidelijk zijn. Wim is, alhoewel hij voor zijn laatste werkzame jaren iets anders had uitgestippeld, toch directeur geworden van de destijds nog in wording zijnde Aannemersfederatie en van MKB INFRA. Die twee functies vervulde hij naast en in uitstekende harmonie met elkaar. Wim was directeur voor dag en nacht en bij tij en ontij mochten wij een beroep op hem doen. Om advies, een strategie hoe te handelen, een heldere en duidelijke visie. Inmiddels hebben we een Aannemersfederatie die staat als een huis en waarnaar wordt geluisterd. Geluisterd, omdat we de mening van het echte mkb vertolken, authentiek zijn, ons niet afzetten tegen anderen, maar op alle vlakken een gelijk speelveld wensen; en wie kan daar op tegen zijn? Door die manier van denken namens het mkb en voor het mkb, hebben we veel bereikt. Ik mag niet alles op Wims' conto schrijven, want uiteraard staat achter Wim een secretariaat, maar veel van de bereikte resultaten, zijn dankzij Wim met zijn tomeloze energie, inzet en initiatieven tot stand gekomen. Even een paar kenmerken van Wim; eerlijk, oprecht, goed beargumenteerd, strategisch inzicht, zelfverzekerd, komt afspraken na, begrip voor anderen, loyaal, een enorme brok ervaring op velerlei fronten.....

Het is onmogelijk hier al Wims' kwaliteiten en verdiensten op een rij te zetten. Maar een paar wil ik toch even aantippen. De oprichtingsvergadering van de AFNL, waarbij Wim er alles aan heeft gedaan om het toenmalige ministerie van EZ, naast industrie ook over de bouw en infra als maaksector te laten na- en meedenken. En jawel, dat lukte. Sterker nog, de toenmalige bewindsvrouw, Maria van der Hoeven, kwam het ons persoonlijk tijdens onze oprichtingsvergadering vertellen. Een ander punt dat Wim hoog op onze agenda heeft

geplaatst is samenwerkingsverbanden, kennis delen, elkaar opzoeken en versterken. En dan niet samenwerken omdat het nu eenmaal moet, nee samenwerken aan werk; aan opdrachten; binnen en buiten de keten. Meer het voortouw nemen, onszelf niet in de onderaannemersrol laten drukken, maar ons profileren als vakmensen, als specialisten en echt samen werken als partners. Gezien onze geringe omvang qua secretariaat, moest Wim vaak zelf verschillende karren trekken. En dat deed en doet hij, als geen ander! Ik denk aan de innovatiecontracten, waarvoor hij pal stond om mkb-bedrijven de gelegenheid te geven in brancheverband samen te innoveren. Maar ik denk ook aan de crisistijd. Met de door hem geïnitieerde en beargumenteerde nota BouwAlarm onder de arm togen we naar Den Haag. Verlenging van deeltijd-WW, verlaging van btw op renovatie, versnelling van bouwwerken, opknippen van infraprojecten en onterechte kredietweigering door banken kaartten we aan. En niet zonder succes, niet alles maar een groot aantal maatregelen is gerealiseerd. De vele overleggen met fracties en Kamercommissies die hieruit voortvloeiden zijn een teken van erkenning voor onze club, niet in de laatste plaats geïnitieerd door Wim.

En natuurlijk mag ik hier onze busjestour - langs politici van alle politieke partijen in het land - niet onvermeld laten. Die tour heeft zeer veel indruk gemaakt, zowel bij onze leden als bij politici en externen. Bij Jacques Monasch; in Friesland, begonnen we met alle busjes voor de deur aan onze tocht naar het zuiden. We hadden één centrale boodschap; 'MKB-aannemers willen bouwen!' Hoe we dat wilden, hebben we alle politici op locatie uitgelegd, uitmondend in een slotdebat in Nieuwspoort met alle fractiewoordvoerders.

Een paragraaf waar ik nog even bij stil sta is jouw passie voor opleidingen, onderwijs, jongeren betrekken bij het bedrijf, de branche, enz. En niet alleen om de vakmensen voor de toekomst te creëren, maar ook om werkgelegenheid te creëren en behouden. Niet voor niets ook staat op de uitnodigingskaart van vandaag de titel 'MKB opnieuw Banenmotor? Waar blijven de supporters?' Ik weet uit de annalen dat de kreet 'MKB Banenmotor van de economie' van jou afkomstig is; uit jouw KNOV/MKB-Nederland-tijd en dat deze daarna gemeengoed is geworden. Niet voor niets dat we hem hier vandaag weer naar voren halen. Echter, er zijn nu supporters en spelers nodig om die banenmotor weer draaiend te krijgen.

Wim, ik weet dat je veel en veel meer hebt gedaan en doet, dan ik kan vertellen. Ik weet ook dat we je langer hebben vastgehouden dan de bedoeling was en ik weet ook, dat we je nog even voor onze club mogen behouden. Niet als directeur, maar als adviseur op een aantal fronten, met name politiek en beleidsmatig. Langs deze weg wil ik jou zeer bedanken voor wat je voor ons en voor mkb-aannemers hebt gedaan. We weten dat jij met hart en ziel de belangenbehartiger voor mkb-ondernemers bent. Niet voor niets word je door velen 'mr MKB' genoemd. Dank voor alles wat je hebt gedaan en ik hoop dat jouw bevlogenheid ons als AFNL vleugels zal geven. En gelukkig vlieg je nog een tijdje met ons mee.

Dan richt ik mij nu tot Daan.

Daan is de ideale belichaming van het MKB in de grond- weg- en waterbouw en daarom het best denkbare uithangbord voor de sector. Eerst als zelfstandig ondernemer en later als bestuurder. Bij hem had je nooit enige twijfel waar z'n wortels lagen en die wortels bleef hij ook na z'n actieve ondernemerschap trouw. Je hebt zat ondernemers die als ondernemer slagen en het dan als persoon in de bol krijgen, dure auto's rijden, exotische oorden bezoeken en vriendinnen verzamelen, maar Daan bleef altijd met beide voeten op de grond, en in zijn geval in de grond, en verloochende z'n afkomst niet en bleef in al die jaren dezelfde Daan. Hij voelde zich niet te groot voor de mkb-status en handelde zoals hij altijd had gehandeld.

Daan kon altijd smakelijk vertellen over zijn ondernemersjaren, over z'n ongedwongen relatie met opdrachtgevers, over z'n ontspannen omgang met collega's/concurrenten. Het was een tijd van geven en nemen, en dat is Daan ten voeten uit. Niet alles naar je toe willen trekken, niet alleen maar aan jezelf denken ten koste van een ander, nee, de ander ook wat gunnen. En begrip hebben voor die ander, meedenken met de opdrachtgever en niet proberen hem een loer te draaien. Volgens Daan is de essentie van het mkb-ondernemerschap persoonlijke aandacht, betrokkenheid, voor iedereen klaarstaan, wars zijn van bureaucratie en het voorkomen van de "ziekte" van het doorverbinden. Daan stond ook midden in het bedrijf zelf, tussen de medewerkers op wie hij apetrots was, niet als baas, maar als meewerkend voorman. Niet voor niets ging zijn belangrijkste passie uit naar scholing en opleidingen; als er één adept was van het principe van "leven lang leren" was hij het wel. Het liefst zou hij alle gww-beroepsopleidingen eigenhandig adopteren. Bij één ervan heeft hij dat ook werkelijk gedaan.

Als bestuurder van de Aannemersfederatie, als voorzitter van MKB INFRA, bracht hij al die eigenschappen mee. Je wortels trouw blijven, anderen niet in het pak naaien, je dienstbaar opstellen en een open mind. Dit gevoegd bij specifieke trekjes die ik bij meerdere gww-ondernemers tegenkom, zoals een redelijk zelfverzekerd optreden, een hekel hebben aan overbodige poespas en draaitollerigheid, en een mening die recht uit het hart komt, weinig aan verbeelding overlaat en niet onder stoelen of banken wordt geschoven, min of meer typerend voor ondernemers die in of onder de grond werken. Daarbij is Daan ook nog Rotterdammer en 'Spartaan', en de rest kunt u dan zelf invullen...Bepaalde vooroordelen blijken wel degelijk elementen te bevatten die gestoeld zijn op realiteiten.

Daan was als presidiumlid dan ook duidelijk aanwezig, en niet voor niets stuurden we hem naar belangrijke posten als onze vertegenwoordiger in de Europese Bouwkoepel voor het

mkb en de Europese Koepelorganisatie van alle mkb-bedrijven UEAPME. Daar speelde hij in de afgelopen jaren en speelt hij nog steeds, met al die zojuist door mij aangehaalde eigenschappen, een sleutelrol. Niet voor niets werd hij enkele jaren geleden verkozen tot voorzitter van het Construction Platform, waarin de Europese maaksectoren (bouw en metaal) in het midden- en kleinbedrijf zijn vertegenwoordigd. Die rol vervult hij nog steeds en zal hij ook nog wel een tijdje blijven vervullen. In Europa is hij in enkele jaren uitgegroeid tot iemand waarmee rekening wordt gehouden, en dat strekt hem tot grote eer, zeker voor wat betreft de wijze waarop dat is gebeurd. Niet met ellebogen, maar dat begrijpt u inmiddels, maar op basis van inzet, brede ondernemerskennis en persoonlijkheid. Ook als HB-lid van MKB-Nederland, waar hij de NOA en AFNL vertegenwoordigt, is hij naar ik begrijp een welgeziene gast. En eerlijk gezegd kan ik me dat ook goed voorstellen. Bij Daan weet je altijd wat je aan hem hebt; hij is geen meeloper of naar de mond prater.

In het presidium van de AFNL had Daan het nogal eens te kwaad. Ook wij moeten soms polderen, en dat is niet Daans meest favoriete bezigheid. Vakbonden draagt hij een zeer warm hart toe, maar onderhandelingen rekken om nog dit en dat beetje binnen te halen zijn voor hem een gruwel. Maar ook hier toont hij zich in alle redelijkheid. Ook werkgevers moeten water in de wijn kunnen doen. Maar ik kan wel verklappen dat Daan ten tijde van de afgelopen cao-onderhandelingen niet echt in zijn element was. Ik verklap dan ook geen geheim dat Daan niet van z'n voornemen is af te brengen ooit nog een echte mkb-cao te kunnen sluiten.

Daan was binnen de Aannemersfederatie een echte autoriteit en z'n organisatie MKB INFRA beschouwen wij als één van onze pareltjes. Hij treedt nu af als voorzitter van MKB INFRA, en ook als voorzitter van de Sectie Infra, waarin ook VERAS en VMS deelnemen, draagt hij het stokje over aan Philip van Nieuwenhuizen. Als presidiumlid, Hoofdbestuurslid van MKB-Nederland, en als Europese "bobo" gaat hij nog een tijdje door. Dat zal hij ongetwijfeld doen op de hem bekende wijze. Daan, zeer veel dank voor alles wat je voor ons en de mkb-aannemers hebt gedaan en wat je nog even voor ons blijft doen.